

PAZARTESİ ve PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR
YIL: 4 — (Yeni Seri): 21 6/Tem./950 Perşembe
• HALK HİZMETİNDE SİYASİ MİZAH GAZETESİ •
Kurucusu: AZİZ NESİN
Sahibi ve bu sayıda yazı işlerini fiilen idare eden:
MEFKÛR DEMİRAY
Fiatı: 10 Kuruş
Abone: Yıllığı 900. Altı aylığı: 450. Üç aylığı: 240 Kuruş.
Adres: Çemberlitaş Cami Sok. No: 59 İstanbul. Tel: 21131
Dizildiği ve Basıldığı yer: OSMANBEY MATBAASI

Medet!

MARKOPAŞA, MERHUMPAŞA, MALÛMPAŞA, ALİ BABA, YEDİSEKİZ HASANPAŞA, ÖKÜZ MEHMET PAŞA GAZETELERİNİN DEVAMIDIR.

Dostlar Şehit, Biz Gazi

Kore harbine Gönüllü toplanıyor

Burada sürünmekten Korede ölmek yeğtir

Memlekette senelerdenberi sürüp giden ve bir türlü neticelenemiyen Verem Savaşı, Sıtma Savaşı, Fuhûşla Savaş, Kaçakçılıkla Savaş gibi irili ufaklı savaşlar varken, başımıza bir de Kore Savaşı çıktı. Demokrat Parti Millet Vekili Senihi Yürüten'in oğlu, bir zamanlar babasına türlü marifetler yapıp, yabancı gemilerde ateşçilik, silicilik yaparak Avrupa'da sürüklenen Tevfik Yürüten ismindeki bir mâceraperest, Kore Harbi için Türkiye'den gönüllü topluyormuş! Türk Ceza Kanununa göre, suç sayılması lâzım gelen bu maceranın yürütücüsüne soruyoruz:

— Efendi Kore'den evvel Konya'mız, Adanamız, Karsımız, Ardahanımız var!. Pamuk Palastaki dairenizde oturup, Kore'ye gönüllü toplayacağınıza, kendi memleket halkınızın dertlerine çare bulmak için gönüllü toplayın...

Aşağıdaki yazıda bu mâceraperestle konuşan bir muhabirimizin notlarını okuyacaksınız.

Taksim'deki Pamuk Palas apartımanına gittim, Kapıda 30 — 40 kadar perişan insan vardı. İçlerinden birine.

— Niçin geldiniz? diye sordum.

— Kora mı, Mora mı ne, orada harp varmış ta..

— Ne olacak?.

— Oraya gönüllü yazıyorlarmış, ben yazılmağa geldim.

Etrafımı almışlardı.

— Nerde imiş bu Kore?.

Birisi Büyük adanın karşısında olduğunu, birisi de ona cevaben:

— Çüş, dedi, Kora Âferika'da ulan!...

Bu sefer.

— Kim varmış Korada? diye sordum.

Birisi:

— Kızıllarla yeşiller var!

Birisi:

— Çinliler!

Bir başkası:

— Orada yecüc mecücler varmış! dedi.

En baskın cevabı bir delikanlı verdi:

— Korada bizim ilk ecdadımız varmış. Onlara hücum ediyorlarmış!.

Hoca kılıklı biri de:

— Korada müslümanlar var, hatta kitapta yeri bile var! dedi.

Bir delikanlı yanıma sokuldu:

— Efendi abi, dedi, burada bütün yollar kesik, zarımıza bakan yok, sen mangırdan haber ver, kim uçlanırsa ben şıp oradayım, diyorum sana...

Başka biri:

— Bari iyi para verecekler mi, ben kendime istemiyorum, bâri burdaki çoluk çocuğa bir kaç kuruş verseler... Burada sürünmektense, orada... Belki çocuklara şehit maaşı bağlarlar.

Apartımanın zilini çaldım, kenimi tanıtınca beni içeri aldılar. Bu işin Lideri Tevfik Yürüten:

— Kore Harbine gönüllü yazılacaksanız, iki lira kaydiye verin, dedi.

— Hayır, dedim, bu işe gönülsüzüm. Sizinle konuşmağa geldim.

— Biliyorsunuz, Kora harbine gönüllü yazıyoruz işte...

— İyi yapıyorsunuz, peki paraları kim verecek?.

— Anlamıyorum neden, herkes para soruyor, böyle mukaddes işler para ile mi olur?

— Bedava mı olur?.

— Halktan iane toplayacağız,

— Ayol hayır cemiyetlerinin topladığı yetmiyor mu? Halkın ianeye ihtiyacı var-.

— Biz orada memleket zaptedeceğiz, o zaman ama... Öf anam öf... Bi de bakıyorsunuz, yürümüşüz tâââ... Neresi var ordan yukarı... Yürümüşüz işte... Vâllâ aldığım yerleri, değil hökûmete, babama, bile vermem, enayi miyim ben?.

— Bu Kora uzak mı imiş!.

— Pek iyi bilmiyorum ama, babam bizim, Ford'a binersen 3 günde atıverir seni oraya, dedi.

— Siz de gidecek misiniz?

— Bi diyorum kalıım, bi diyorum gidiiim. Kalsam buradan telefonla idaresi güç olur. Sooram ya harbi kazanırsak, en iyisi askerlerimin başında olayım, ama... O zaman da... Demek dostlar şehid, biz gazi...

— Kimlerle harp edeceksiniz?

— Vallâ orada Alaman varmış, Capon da varmış. bakalım artık, hele bi oraya gidelim de, kim karşımıza çıkarsa, kim kafa tutarsa... Ya nasip.

— Haydi uğurlar olsun, dedim, genç komutanın yanından memleket namına üzüntü ile ayrıldım.

Bu da başka bir tip

Bay, günlük gazetelerden birinde modadan, siyasî olaylara kadar her çeşitten yazı yazardı.

Günün heyecanlı haberi Toprak Kanunu tasarısı idi.

Bay, kaleme sarıldı. İlk günü Türkiye'de topraksız köylü olmadığını, ikinci günü bu kanunu bir gerceğin doğurduğunu, daha sonra şahıs ellerindeki büyük arazi parçalanırken hak gözetilmesini yazdı.

Bu sırada Bay, bir arkadaşını gördü. Bu ağzı sıkı ve gazeteleri takip eden bir adamdı. Ona:

Yahu, dedi, sen gazeteleri okursun.. Şu Toprak Kanunu hakkında işittiklerini, bildiklerini, okuduklarını anlatıver Allah aşkına..

kısmet olursa gelecek sayımız Pazartesi çıkıyor



Taksit taksit

Demokrat Parti muhalefette iken, halka neler vadetmişti; henüz bu vaitler taze olduğu için, unutulmuş değildir. İktidara geçince, bu vaitleri arasında bile bulunmıyan Türkçe ezanla işe başlıyan Demokratlar, vaitlerinden hiç birini yerine getirmiş değildirler. Bazı yazarlar (Boyacı küpü değil ki, Demokratlar iki günde her işi yapsınlar!) diyorlar.

İyi ama, hani bir laf vardır: Adam olacak çocuk...... diye! Demokratlar millete vadettiklerini taksit taksit unutturmağa çalışıyorlar.

Adamın birinin birinden bin lira alacağı varmış. Gidip istemiş, istemiş bir türlü alamamış. Nihayet bir gün borçlu:

— Arkadaş, bu parayı ben sana bir kalemde çıkarıp veremiyeceğim. Taksit taksit ödeyeyim, demiş.

Pazarlık etmişler, nihayet dört taksitte ödemeğe karar vermiş! Birinci taksit zamanı gitmiş, alamamış. İkinci taksidi alamamış, üçüncüyü de alamamış. Dördüncü taksidi almağa gidince, borçlu:

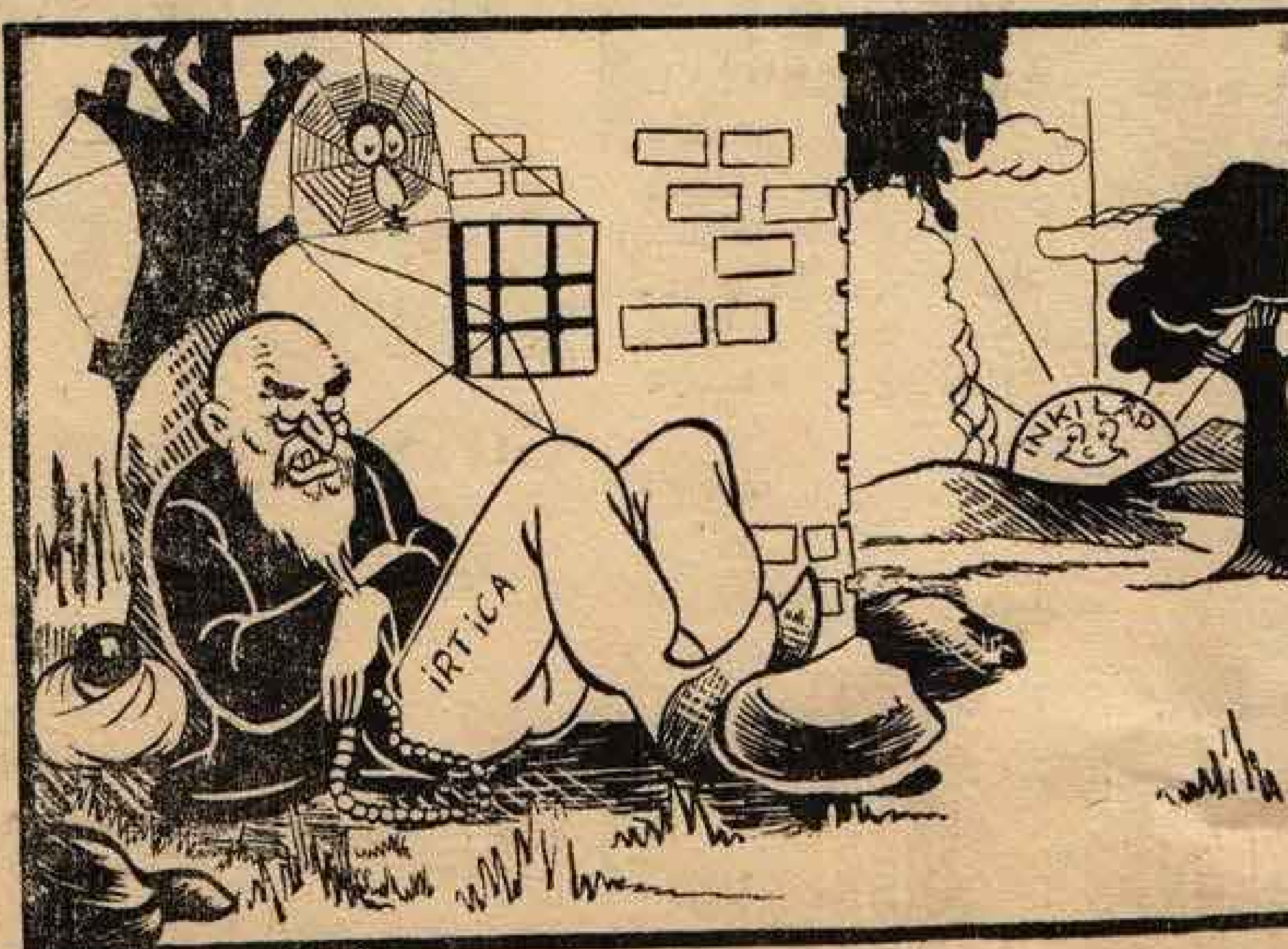
— Benim sana on para borcum yok! Diyip çıkmış!.

— Yahu, hani taksite bağlamıştık. Mademki inkâr edecektin ne diye hepsini birden inkâr etmedin?.

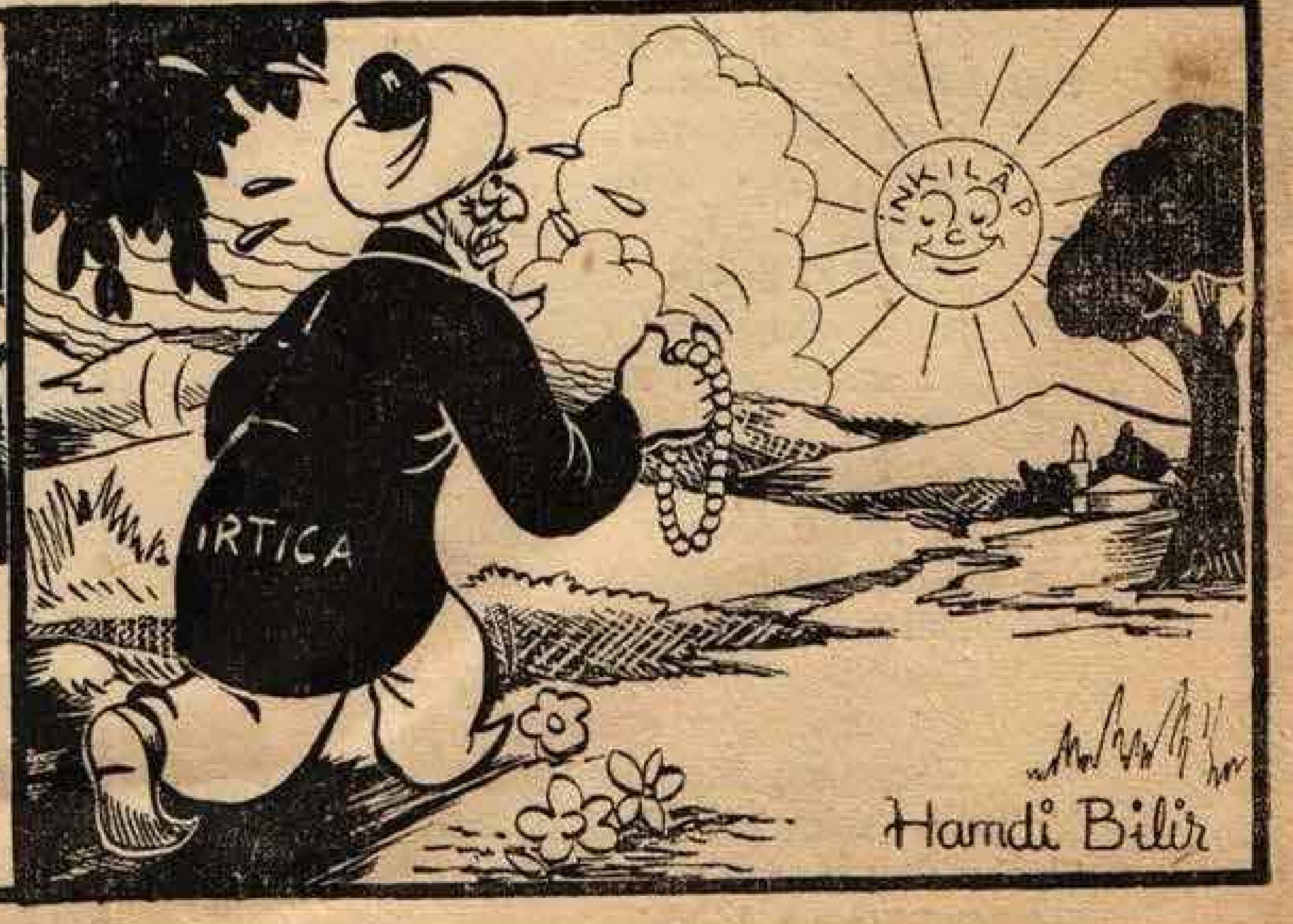
O zaman, adam şu cevabı vermiş:

— Hepsini birden inkâr etseydim, size güç gelirdi, yüreğinize inerdi. Onun için taksit taksit, sindire sindire, alıştıra alıştıra ettim.

Demokrat Parti de, yüreğimize inmesin diye vaitlerini taksit taksit unutturmağa çalışıyor!!



CUMHURİYET DEVRİNDE İRTİCA



DEMOKRASİ DEVRİNDE İRTİCA!

...larları yazmak Yasak

Onbeş senedir oynanan komedi

Halkı intihara teşvik etmemek için, intihar haberlerinin gazetelerde yazılmasının kanunla yasak edildiği, bu yüzden gazetelerin ne gülünç hale düştükleri malûmdur.

On beş sene süren bu kanun yasağının tek istisnası, hâlâ ölüm sebebi umumî efkârda şüpheli görülen Ankara Valisi Nevzat Tandoğan'ın intiharı olmuştur.

Reklâm ve propaganda ile intiharın teşvik edilmesi mümkün olsa, şimdiye kadar gelip geçen hükûmetler, aynı usul ile insanları öldürmenin değil, yaşatmanın bir çâresini bulurlardı.

Aşağıdaki yazıda intihar haberlerini, gazetelerimizin hangi kılık altında vermeğe mecbur olduklarını okuyacaksınız.



Dün Kasımpaşa'da feci bir cinayet işlenmiş, evli ve üç çocuk babası bir adam, uzun zaman işsiz kalmasının verdiği teessürle, çocuklarının daha fazla ızdırap çekmesine baba kalbi dayanamıyarak, karısını kırk sekiz yerinden, babasını on dokuz yerinden, kaynanasını yirmi beş yerinden bıçaklıyarak, öldürmüş, annesi bıçak darbesine lüzum kalmadan korkusundan ölmüş, kanlı katil çocuklarını da boğup parçaladıktan sonra, uslu uslu karakola teslim olmağa giderken, **ayağı pantalonunun paçasına dolanarak elindeki kanlı bıçağının üstüne üst üste üç defa düşmüş ve kör şeytanın eseri marifeti olarak tam kalbinden yaralanarak derhal ölmüştür.**

Zavallı katil, sanki öleceğini biliyormuş gibi, her ihtimâle karşı bir de vasiyetnâme bırakmıştır.

***

Uzun zamandır rafta dura dura paslanmış ve karıncalanmış olan bir tabanca, artık kullanılmamaktan canı son derece sıkılarak, dün birdenbire ve üst üste dört defa patlamış ve aksi **tesadüf olarak tam o sırada çıkan kurşunlar, tabancanın karşısında vasiyetnâmesini yazmakla son derece meşgul olan bir kıza isabet ederek ölümüne sebebiyet vermiştir.**

***

Şişlide (x) apartımanının 4. üncü katında oturmakta olan Yüksek Sosyeteye mensup dalgın bir kadın dul ve son derece, dalgın bir kadın dalgınlıkla hava nın sıcaklığına rağmen, mevsimi kış zannederek bütün pencere ve kapıları kapayıp, delikleri tıkadıktan sonra, muzip havagazı **musluğu da lâçka olduğundan** kendi kendine açılarak, zavallı kadının zehirlenerek, tatlı tatlı **ölümüne sebep olmuştur.**

***

Karagümrük'te on sekiz yaşında bir genç kız, fazla sıcak giden havaların sıcaklığından bunalarak, biraz serinlemek için soğuk su zannederek, **yanlışlıkla üç şişe tentürdiyot, üstüne de yine yanlışlıkla dört kadeh siyanür içerek zehirlenmiş, hastahaneye kaldırılmasına vakit kalmadan ölmüştür.**

***

Maçka'da (x) apartımanında yedinci katta oturan bir zat, apartıman dairesinin balkonunda dalga geçmekte iken, birdenbire **kendisini İnönü gezisinde zannederek, balkon parmaklıklarından hûruç edip, kaldırımlara düşmüş ve hurdahaş olmuştur.**

***

Dün gece Kadıköyünden Köprü'ye gelmekte olan son vapur yolcularından bir genç kız, vapur tam Sarayburnu önlerine geldiği sırada, **deniz suyu ile yüzünü yıkamak isterken ayağı kayıp denize yuvarlanmıştır.**

Vapur derhal durmuş, fakat genç kızın ancak cesedi kurtarılabilmiştir. Genç kızın; **iki ayağına bağlı olan iki kaldırım taşının, evvelden süs olarak mı bağlandığı, yoksa denizin dibinde mi genç kızın ayağına takılmış olduğu tahkik edilmektedir.**

***

Üsküdar'da oturan dargelirli bir vatandaş, işinden evine yorgun gelip soyunmuş, elbiselerini çengele asarken, en son olarak boyunbağını asmak üzere çengele uzandığı sırada **boyunbağının boynunda olduğunu unutarak, kravatla birlikte kendisini çengele takmış ve zavallı bu da da bu meseleyle uğraşacak her çırpına çırpına ölmüştür.**

---

31 Senedir gazate batırıyorum

Yeni Sabah gazetesinde tefrika edilen «31 Senedir Adam Asıyorum» romanına nazire olarak memleketimizin değerli gazetecilerinden Ali Naci Karacan'ın hazırladığı, hakikî hayattan alınmış olan bu fevkalâde can sıkıcı romanı yakında «Milliyet» sütunlarında okuyacaksınız. Markaya dikiz: (31 SENEDİR GAZETE BATIRIYORUM!)

Ya!...

Seçimlerde bir sandalye
Ya alınır ya alınmaz.
Düdük derler oğlum buna,
Ya çalınır, ya çalınmaz.
Başı geldi şimdi dara
Yüreklere açtı yara,
Yapışınca koltuklara,
Ya çözülür ya çözülmez.
Kolayı var her bir şeyin,
ERDAL beyin ÖMER beyin,
Hesapları haşre değin,
Ya sorulur ya sorulmaz.
Köşe bucak bütün dehri
Hep dolaştım köyü şehri,
ISMET beyin bunca kahrı,
Ya çekilir ya çekilmez.
Oğlu otolarda gezer,
Yanaşmayın aman ezer,
Ya sezilir ya sezilmez.
Kamışını ince kestim,
Yoktur başka hiç bir kastım,
Torba değil, ağız dostum,
Ya büzülür ya büzülmez.

Niçin Halkçı imiş

Şu Halk Partililerin, sırf partilerinin isimleri Halk olduğu için, kendilerine **Halkçı** süsü vermeleri, bir hayli gülünç... Baltacıoğlu İsmail Hakkı da bir yazısında, niçin halkçı, yani Halk Partisinden olduğunu söyle açıklıyor:

«— En eski Türk sayılarından



biri olan (altı) yı sembol olarak benimsediği için», »Şehirdeki zengini değil, köydeki yoksulu tuttuğu için»

«Tek parti sistemini sonuna kadar götürmek elinde iken demokrasi yolunu açtığı için...»

Gördünüz mü, Baltacıoğlu niçin halkçı imiş!! Acaba, Atatürk zamanında neye halkçı değildi? Hele şu altı'ya ne dersiniz? Meğer altı, en eski Türk sayısı imiş! Dünya yüzünde böyle bir numara yüzünden partici olmuş adam görülmemiştir. O halde, Halk Partisinin sembolü meselâ yedi numara olsa, demek ki, Baltacıoğlu Partiye girmiyecekti!.

Şu Baltacıoğlu, az numaracı adam değil!...

Nişan verildi

Hüseyin Cahit Yalçın'ın fevkalâde atıcılığına mükâfaten, İran devleti tarafından kendisine «Şir-i Hurşit» nişanının üçüncü rütbesinden bir adet verilmesi için karar almıştır.

HAYVAN BİLGİSİ No. 2

EŞŞEK

Yazan: Prof. Marsuvani

Bir kısım bilginlere göre fel sefeyi icat eden, bir kısımlarına göre de keşfeden eşektir.

Eşek, filesofların değilse bile, felsefenin pederi sayılır. Her eşek bir filesoftur. Fakat; her filosof bir eşek değildir!.

Eşeklerden daima bu kubbede bâki kalan hoş bir anırtıdır.

Eşekler de, insanlar gibi memeli hayvanlar gurupunda iseler de, eşeklerin dişisi, insanların dişisi gibi sutyen kullanmazlar. İnsanlardan en farklı yerleri kulaklarıdır. İnsanların kulakları Bikini mayosu giymiş gibi çırçıplak olduğu halde, eşeklerin kulakları hicap ve edeplerinden yumuşak tüylerle örtülmüştür.

Her ne kadar bazı eşekler de, bazı insanlar gibi sınıfsız imtiyazsız olduklarını söylerlerse de, bunun aslı yoktur. Asil familyadan gelen kibar eşeklere; «Merkep» nâmı verilmiştir.

Eşeklerin yavrusuna «sıpa» insanlarınkine ise; «çocuk» denir. Eşek yavrusu da, insan yavrusu gibi koşar, zıplarsa da hiç bir zaman ziyankâr değildir. Ve merkepzâdeler otomobil kullanmasını bilmedikleri için, hemcinslerini ezmek huyları yoktur. Eşşeğin dişisine «karıcık», insanın da kalleşine «kancık» denir.

Eşeğin dişisinde de, insanın dişisinde olduğu gibi makiyaj yapmak, pudra sürmek hastalığı vardır. Nerde toz, yumuşak bir toprak, küllük görse, hemen yatıp yuvarlanır, içinde debelenir, pudralanır.

Eşek nerde olursa, olsun, ne zaman olursa olsun hep aynı dili kullanır, dil inkılâbı yapmaz. Kendi sesine hayran hatipler gibi eşek hiç bir zaman tecvitli sesine mağrur olmaz!.

Eşek daima muhaliftir. İstemediği yerden geçirmenin imkânı yoktur.

Eşek sabırlıdır, mütevekkildir, tahammüllüdür, cefakârdır; bir avuç samana kanaat eder.

Eşekler geçmişi unutuverir, hep geleceği düşünürler. Ara sıra burunlarını havaya dikerek, dudaklarını titreterek havayı koklamaları ise, siyasi vaziyeti anlamak içindir.

Yeni çıkan Halk Şarkıları

10 Kuruş

Şefzâdemin ezişinden bellidir,
Lâhuri kuşaklı, beli şallıdır,
Taşlık'taki köşkü penbe güllüdür.

Sür sür aman sürüşüne,
Ez ez aman ezişine,
Hayran olayım, kurban olayım...

Benim adım ne Muzaffer, ne Galip
Boynum ince, kaytan değil, lâzım ip,
ÖMER beyin altındaki yeni cip..

Sür sür aman sürüşüne,
Ez ez aman ezişine,
Vur vur aman vuruşuna
Hayran olayım,
Kurban olayım!...

YENİ



İlk sayısı çıktı
2 inci sayısı
Cumartesi
çıkıyor

ÇIKARAN:
AZİZ NESİN

Tarafsız gazetelerimiz Aynı haberi nasıl verirler

Gazetelerimiz, sözüm ona halka kendilerini yutturmak için sık sık tarafsız olduklarını söylemek cehaletini gösterirler. Bilmezler ki, 1950 yılında dünyanın hiç bir yerinde hiç bir ferd tarafsız olamaz! İnsan, i n s a n olarak, yani bir cemiyetin parçası olarak, istesin istemesin, mutlaka bir tarafı olan mahlûktur. Ancak, bazı insanlar hangi taraftan olduklarını bilmezler, ama, yine de bilmiyerek bir tarafa hizmet ederler. Böyleleri, yani şuursuzlar, kendilerini tarafsız zannederler. (Biz tarafsızız!) diyen gazeteler de (biz şuursusuz!! demek istiyorlar ki, hakikaten de böyledir. Bu rak ayrı ayrı verirler. Siyasî olaylardan vaz geçtik, meselâ âdi bir cinayeti nasıl verdiklerine bir bakalım.

O L A Y — Tarlabaşında Eleni isminde yaşlı bir kadın, ayağı kayarak merdivenlerden düşmüş ve ölmüştür.

«HÜRRİYET» havadisi şöyle verir:

(Tarlabaşı'na hususi surette gönderdiğimiz muhabirimiz televizyonla bildiriyor. Fotoğraflar taze taze uçakla gönderilmiştir. Bu havadisin Türkiye'de neşir hakkı, bir Amerikan Şirketinden 100 bin papele satın alınmıştır) —

Dün gece şehrimizde, dünya aşk tarihinin bir eşini daha kaydetmediği son derecede feci ve yürekler parçalayıcı bir cinayet işlenmiştir.

On dokuz yaşında ve «Tarlabaşı Güzeli» namı ile meşhur bir Rum kızı, namusuna dokunulmamak üzere ırzına tecavüz edilerek, canavarcasına parçalanmıştır. Hâdise şöyle cereyan etmiştir.

Tarlabaşı dilberi güzel Eleni, uzun zamandanberi, Marşal Yardımından gönderilen bir Amerikan denizcisile sevişmekte idi. Bu sevginin tabii neticesi, gün geçtikçe, güzel Eleni'nin karnın da belirmeğe başlamış...

Bu hâdise, Eleni'nin belâlısı olan Ibraam isminde bir delikanlının gözünden kaçmamıştır. Bizdik İbraam namı ile maruf delikanlı, bu hadiseyi namusuna yediremiyerek, Eleni'ye.

— Bu işi kan temizler.. Amerikalıya söyle, Marşal Yardımından bir kaç dolar versin, yoksa namusuma dokunuyor, bu işin sonu kandır! diye asılmağa başlar.

Neticede arzusuna muvaffak olamıyan, gözleri dönmüş âşık, dün gece Eleni'nin yine kendisine dolar vermediğini görünce istiklâlinin bedava gittiğini anlamış ve bıçağını çekerek zavallı Eleni'yi tam ÜÇ YÜZ ON İKİ yerinden vurup, delik deşik etmiştir.

Polisler vak'a mahalline geldikleri vakit; katil, Eleni'nin güzel vücudünde pıçağını sokacak münhal bir yer aramakla meşguldü. Cinayete Amerikan Yardımı sebep olduğundan. Eleni'nin cesedinin Amerika'ya gönderilmesi, yahut şehitliğe defnedilmesi düşünülmektedir.

Hürriyet'le idrar müsabakası halinde olan (YENİ SABAH) aynı hâvadisi bir gün gecikerek şöyle verir:

Dün sabah bir günlük gazete, Tarlabaşında bir cinayetin işlendiğini yazmışsa da, İçişleri Bakanlığından yaptığımız tahkikat sonunda haberin tamamile yanlış verildiği ve her zaman olduğu gibi mezkûr gazete tarafından halkın aldatıldığı anlaşılmıştır. Vak'a Tarlabaşında değil, Tarla içinde olmuştur. Maktul on dokuz yaşında değil, on sekiz buçuk yaşındadır. İsmi Eleni değil Elenidis'tir.

Halkımıza bir hizmet olmak üzere bu yanlış noktaları aydınlattıktan sonra, vak'a yerinde baş muharririmizin yaptığı tahkikatı bildiriyoruz:

Elenidis isminde, on sekiz buçuk yaşında amâ ve kötürüm bir yavrucak, Senegalden gelmiş bir yamyam kabilesi tarafından çiğ çiğ parçalanarak yenilmiştir.

Yamyam reisi yakalandığı vakit, ağzında henüz Elenidis'in bacakları dans etmekte idi...

**

(GECE POSTASI) bir hafta sonra ayni havadisi şöyle verir:

YARINKİ CİNAYETİ YAZIYOR!

Yarın Beyoğlunda işlenecek kanlı cinayet!...

Bir bar artisti, odasında ölü olarak bulundu...

K a t i l k i m ? ? ! !

Bütün memleketi heyecana veren bu sürekleyici romanı, yakında (GECE POSTASI) sütunlarında okuyacaksınız!...

**

(HER GÜN) de şöyle yazar:

TARLABAŞI CANAVARININ YİRMİ SEKİZINCI CİNAYETİ!

Şimdiye kadar işlediği müteaddit cinayetlerden hiç birinde iz bırakmadan yakayı sıyıran Tarlabaşı canavarı, dün de 45 yaşlarında, kimsesiz ve zengin Elenika isminde bir kadını gıdıklıya gıdıklıya öldürmüştür.

Gazetemizi makineye verdiğimiz sırada, polis tahkikat ile meşguldü. Hâdisenin içinde bir **komünist parmağı** olduğu kuvvetle tahmin edilmekte ve hükûmet mahfillerinden bildirildiğine göre bir nota çekilecekse de, notanın kime çekileceği henüz karar altına alınmamıştır.

**

«CUMHURİYET» hâvadisi şöyle bildirir:

1937 yılında gazetemizin tertiplediği (Güzellik Müsabakası) nda on dördüncülüğü kazanan Şişli güzeli namı ile maruf Bayan Elen, bundan beş sene evvel bir gece yarısı yanında kocası olduğu halde bir otomobil içinde giderlerken, karşıdan gelen çocuk kakası renginde ve kurbağa biçiminde bir hususi araba tarafından durdurulmuş, evvelce para, sonra Amerika'ya seyahat, daha sonra bir apartıman teklif edilerek Bayan Elen kocasından satın alınmak istenmiştir.

Fevkalâde namuslu olan kocası, bu teklifleri az bulduğundan, karşı taraf da sermayesinin kurtarmıyacağını söyleyerek, bayan Eleni zorla almış ve kocasının üstünden Taksim meydanında yedi defa otomobille geçerek idarî baskı altına almıştı.

Beş sene evvelki bu hâdise, yeni demokrasi devrinin başlaması ile tekrar meydana çıkmıştır.

Malûmatına müracaat ettiğimiz bayan Elen; kendisini gözlüklü bir delikanlının kaçırarak bir sene yanında alakoyduğunu itiraf etmişse de, bu delikanlının gözlüklerinden başka hiç bir şeyini bilmediğini söylemştr.

**

«VATAN» şöyle yazar:

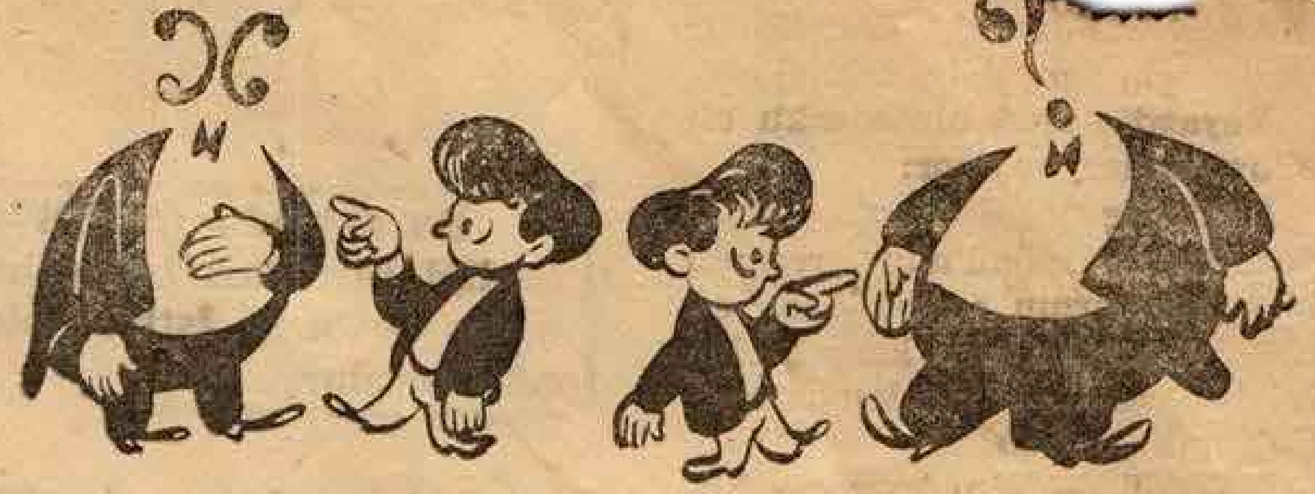
(Başmuharririmiz Ahmet Emin Yalman, Londra yolunda tayyareden atıyor) —

Mis Elenich'in esrarlı ölümü...

Sayın okuyucu,

Artık bunlara göre, siyasi olayları nasıl verdiklerini düşün ve gazetelerimizin tarafsız oldukları iddialarına; ister inan, ister yat yuvarlan!...

Bir eski, bir yeni B



Eski Bakanla

Eski Bakanın, eski evine telefon ettim.

— Burada yoklar, taşındılar, diye bir ses cevap verdi.

İki gün, Ankara kazan ben kepçe, eski Bakanın oturduğu yeri aradım.

Nihayet yeni evinin telefon numarasını elde edebildim. Telefonda karşıma, sesinden kadın olduğunu, zannettiğim, fakat edâsından kadından başka bir şeye benzeyen biri, sürekli topçu ateşi gibi beni tersledi:

— Kimi istiyorsunuz?.

— Beyefendi evdeler mi efendim?.

— Beyefendi meyefendi yok burda efeem!...

— Yani Bakan...

— Yok dedik a......

— Affedersiniz, neresi orası?.

— Sana ne, neresiyse neresi!.

— Kiminle müşerref oluyorum efendim?.

— Senin üstüne vazife mi?

— Hayır estağfurullah, yani .. şey, gazeteciyim de...

Çat diye telefonu kapadılar. Ben de randevu almadan doğruca Bakanın evine gitmeğe mecbur oldum.

Kapıda karşılayan bir hanıma doğrusu gazeteciyim demek cesaretini gösteremedim. (Beyefendinin çocukluk arkadaşıyım!) dedim.

— Aman hiç ihtiyarlanıamışsınız, pek genç görünüyorsunuz?

— Hanımefendi, sayın sabık Bakan fırsat mı bıraktılar ki, şöyle istediğimiz gibi ihtiyarlayalım.

— Pek şakacısınız.

Misafir odasına aldılar. Hanım efendi gecelikle sabahlık kırması çiçekli muşamba gibi bir şey giymişlerdi Sağ bacağını sol bacağının üstüne, sol bacağını da komedinin üstüne attılar, konuşmağa başladılar:

— Bey uyuyor, şimdi kalkar, Demin affedersiniz bir gazeteci telefon etti, bilseniz ne kadar sinirlendim.

— Geçmiş olsun efendim.

— Aman bu gazeteci milleti çok münasebetsiz oluyorlar.

— Öyle olurlar hanımefendi.

— Gazeteci mahlûku değil mi hep, bizi bu hale getiren, hepsi de yalancı, düzenbaz, madrabaz... değil mi efendim?.

— Aynen isabet, öyledirler efendim.

Uzun manikürlü kıp kırmızı tırnaklarını uzatarak:

— Ah bir fırsatını bulsam, hepsini böyle boğuverirrim. Elim ihtiyarsız gırtlağıma gitti.

— En iyisi de boğmaktır efendim!.

— Siz ne işle uğraşırsınız?.

— Ben mi efendim?.

Hanımefendi, başını geriye atıp, saçlarını Ritavarî dalgalandırarak:

— Ayol sizden başka burada kim var?.

— Evet, yani... Bana sordunuz değil mi efendim, ben şey.. Yaparım... Hani böyle... ara sıra yazı...

— Yoksa...

— Kat'iyen, yooo... gazeteye değil. İstida yazarım, istidacıyım.

— Beyle ne konuşacaktınız?

— Hususî efendim.

— Siyasî bir mesele ise benimle konuşabilirsiniz!.

— Hayır, başka bir şey...

— İdarî bir mesele ise, yine benimle konuşun rica ederim.

— Değil efendim...

— Anladım, ticaret meselesi... Ayol onun aklı ermez, bana söyleyin siz!...

— Ticarî değil hanımefendi.

Sayın bayan fena halde sinirlenmişlerdi:

— E peki ne konuşacakmışsınız?.

Tam bu sırada Bakan uykudan kalkmış, gerine gerine salona doğru geliyordu. Beni görünce:

— Hoş geldin bay gazeteci, demesile sayın bayanın ayağından terliği çıkarması bir oldu.

Kendimi nasıl sokağa attığımı bilemiyorum.

Yeni Bakanla

Yeni Bakanın evine telefon ettim. Bir kadın sesi:

— Buyurun efendim, buradalar, dedi.

Bu nezaket karşısında, şaşırarak:

— Ben gazeteciyim, acaba ne zaman bir konuşma için vakitleri müsait, öğrenebilir miyim? dedim.

— Bir dakika müsaade edin!.

Yarım dakika bile bekletmeden:

— Şimdi sizi bekliyorlar, dedi.

Yeni Bakanın evine gittiğim zaman, kapıda güler yüzle karşılandım. Kahvelerimizi içerek havadan sudan konuştuktan sonra, bakana sormağa başladım:

— Ne zamandanberi siyasetle meşgulsünüz?.

Bakan elini kaldırarak:

Asla, dedi, hiç bir zaman siyasetle meşgul olmadım, bütün hayatım siyasetten uzak geçmiştir. Hiç bir zaman böyle şeye tenezzül etmedim:

— Anlıyamadım efendim, şimdi Bakan olduğunuza göre, siyasetle......

Lâfımı yarıda kesti:

— Kat'iyyen, siyasetle ne uğraştım, ne de uğraşırım. Benim gayem daima siyasetin üstünde ve ondan uzak kalmaktır.

Kendi kendime, her halde bir Bakanın siyasetler üstü kalması da yeni bir siyaset olacak, dedim.

— Ne zaman Demokrat Partiye girdiniz?.

— Seçimlerden beş dakika evvel

— Bakan olacağınız aklınızdan geçiyor mu idi?.

— Herkes piyango alır, ve herkes büyük ikramiyeyi kalbinden geçirir. Halbuki (mânalı mânalı güldüler) büyük ikramiye bir kişiye vurur!.

— Hayatınızda en mes'ut olduğunuz hâdise nedir?.

— 14 Mayıs ...

— En büyük hatıranız?.

— 14 Mayıs...

— Renklerden en çok sevdiğiniz?.

— 14 Mayıs!...

— Edebiyatla meşgül müsünüz?.

— 14 Mayıs!......

Bakan, son derece dalgındı. Onu kendi haline ve dalgası ile başbaşa bırakıp ayrıldım.

...uvvetli. olan ...de aynı kuvvet-te espri henüz yok! Yazılarınız ilerisi için ümitlidir, selâmlar.

Beyazıtta ismi bizde saklı bir okuyucumuz yazıyor:

Bütün iç yüzünü gazetenizde yazdığınız İnönü'nün resmini hâlâ büronuzun en mutenâ yerine asmanız, size karşı olan iyi hislerimi kökünden sarstı. Çok müteessirim.

MEDET — Bize karşı sahiden iyi hisleriniz varsa, bu kadar ehemmiyet vermediğimiz bir işten dolayı sarsılmamalıdır. Bu yazının muharririnin evinde asılı kendi resmi bile yoktur. İçinde çalıştığımız büro bize ait değildir.

İNÖNÜ'nün resmini ne biz astık, ne biz indirdik. Günün birinde indireceğimiz resmi asmak ta âdetimiz değildir. efendim. Bizi böylece tanımanızı çok isterdik. Selâmlar.

İzmir'de ismi bizde saklı bir okuyucumuz yazıyor:

Daima duyduğum, düşündüğüm fakat yazamadığım şeyleri yazdığınız için saygıla severim. Ancak yazılarınızı okumağa yetecek kadar cesaretim var. Fakat öyle bir dünyadayız ki, ben bu kadarcık cesaretimle bile iftihar ediyorum.

Burada çıkan ve size çatan bir gazeteyi gönderiyorum. Vaktiyle bir mecmua da bir ölüye, bir mebusa ve bir sürgüne kah-



Bu sayfada (MEDET) in okuyucu sorularına verdiği cevapları bulacaksınız. Adressiz mektuplara cevap verilmez. İstiyen okuyucuların adresleri bizde saklı tutulur.

Bazı okuyucularımız, kendilerine zamanında cevap verilemediği için haklı olarak şikâyet etmektedirler. (KÜLÂHIMA ANLAT) sütunlarına gelen mektupların hepsine bir sayıda cevap vermek imkânı olmadığı için, bu mektupların sıraya konduğunu, hepsine cevapları verileceğini okuyucularımıza bildiririz.

ramanca(!) çatmıştı.

Kabul etmek lâzım ki, insanlıktan böyle uzaklaşmak ta bir cesarettir.

MEDET — Alâkanıza teşekkür ederiz. Bize hakaret eden o gazeteyi mahkemeye vereceğiz.

Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikasında; ismi bizde saklı bir okuyucumuza:

Cemiyetteki zıtları belirten yazınızdan faydalanacağız. Fakat şimdilik neşrine imkân yoktur. Teşekkürler.

Kızıltoprak'ta B. Ferhat Tekin'e:

Manzumeniz ciddi olduğu için, (Yenibaştan) da yayınlanmak üzere ayrılmıştır.

Yeşilköy'de B. Zeki Keruk yazıyor:

Yeni Sabah gazetesinde Ulunay. büyük adamlarının çocuklarının yaptıklarının yaptıkları bir cinayetlerin —Tek parti sisteminin geri döneceği korkusu ile— ört bas edilmesini yazıyor. Siz ne fikirdesiniz?.

MEDET — Aynı fikirde olmadığımız belli. Bu işler kapatıldıkça örtüldükçe kokar. Ulunay'ın böyle düşünmüş olmasına şaşarız doğrusu...

Beşiktaş'ta B. Vecdi Karaduman soruyor:

Her Gün gazetesinde Con Kemal bir yazı yazmış, şöyle diyor: Ömer İnönü'ye ait hâdiseyi biz gazeteciler, daha beş sene evvelinden biliyorduk.

Oğlunun kanlı gömleği elinde bir anne, bütün gazete idarehanelerini dolaşmış, bütün olan biteni hepsini anlatmıştı. Ondan sonra da kulaktan kulağa dolaştı durdu. Fakat hiç birimiz korkumuzdan bunları yazamamıştık.)

Şimdi demokrasi varmış ta, artık, bunları yazıyorlarmış... İyi ama aynı yazarlar, o zaman da demokrasi olduğunu söylemiyorlar mı idi?.

Ya bugünkü kodamanların oğulları da aynı haltları ederlerse, yine korkularından yazamıyacaklar mı?.

MEDET — O zaman bekleriz, yeni bir parti iktidara geçer, yine demokrasi gelir, bu sayın yazarlar(!) da yazarlar.. Malûm ya, istim hep arkadan gelir.

Tıp Fakültesinden ismi bizde saklı bir okuyucumuz soruyor:

Radyoevinin önünden, kaldırımda yürürken bir Pakkard hususî, araba kaldırıma çıkıp beni duvara sıkıştırdı. Her nedense insafa gelip, duvara resmimi çıkarmadı.

Direksiyondaki bey üstelik:
— Kör müsün? diye de bağırdı.

Artık bize kaldırımlarda da mı yer yok?.

MEDET — Öyle anlaşılıyor ki, siz sahiden bir büyük adamın oğluna rastlamamışsınız. Yoksa çoktan pestiliniz çıkmıştı. Size rastlayan sahtesi olacak. Sonra unutmayın, sizin bizim gibilerin kaldırım nemize, keçi yolu bile çok!...

Rezil etmemek için, ismini ve adresini vermediğimiz okuyucuya:

İsminizi taşıyan apartımandan gönderdiniz mektup yalnız müstehçen değil, çok da rezilcesine olduğu için neşredemiyoruz. Babanız —eğer malûmsa— size apartıman yerine hiç olmazsa sokak köpeklerindeki kadar terbiye verseydi...

Kayıp köpek

26/6/1950 günü «Fifi» adlı fındıki renkte, fıstık gibi sekiz aylık köpek, Şişlideki evden firar ederek, hürriyeti seçmiştir.

Bulanların, bir kitap yazmasına veya aleyhimizde propaganda yapmasına meydan vermeden bize haber vermelerini rica ederiz.

İLÂN

Yeni kurulan bir şirketin hususî işlerinde kullanılmak üzere biri sarışın, biri esmer ve her türlü büro muamelâtına vakıf, halden anlar iki bayana ihtiyaç vardır.

Şirketimizde Amerikalı uzmanlar olduğundan, az buçuk İngilizce bilen, çat pat Amerikan taklidi yapanlar tercih olunur. İsteklilerin (A.X.) rumuzuna müracaatları.



Meselesi

Yazan: **AZIZ NESİN** No: 20

hakkımda ilk malûmatınıza sebep olan peşin kanaatlerden kurtarmaktır. Meselâ yine görüldü ki, polis tarafından verilen bu malûmatın birisi de, Markopaşa gazetesinin idare müdürü tarafından bu broşürün yazılmış olduğudur ki, bu malûmat, bu şahidin şahsı ve ifadesile karşılaşan mahkeme heyetinin bile hayretini mucip olmuştur sanırım.

Ben bir Sosyalist'm!. Hakkımdaki şüphe bulutlarını tamamen dağıtmak için sosyalizmden ne anladığımı izaha lüzum görüyorum. Kısaca, sosyalizmden anladıklarım şunlardır: [*]

Binaenaleyh Sosyalizmi böyle elle tutulur maddeler halinde verişim, doğru olmasa bile mâzurdur.

1 — Milletin her ferdinin inkişaf edebilmesi için cemiyetin içinde aynı derecede şart ve imkânlara malik bulunması. Yani insanların hayatını tesadüflere terk etmemek. Zeki ve kabiliyetli bir yavruyu köprü altında serseri, ahmak ve hilebaz karaborsacıyı da milyoner yapan serseriyi cinayete sevkederken ve binlerce çocuk mektep bulamaz yahut mektebe gitmek imkânını bulamazken, karaborsacı milyonerin oğluna Avrupa'da tahsile imkân veren cemiyetin bozukluğunu hak esas. üzerine düzenlemek.

2 — Cemiyet tarafından aynı derecede bahşedilen şartlar ve imkânlarla inkişaf eden fertlerin çalıştıkları, hak ettikleri ve lâyık oldukları kadar kazanmaları ve refaha kavuşmaları. Yani bütün hayatını ilme veren, yahut günün on dört saati çalışan insan sefalet içinde kıvranırken, öbür tarafda başkalarının sırtından geçinen ve günde bir saat bile çalışmak lüzumunu duymayan madrabazların yetişmesine, türemesine imkân vermemek.

3 — Millî menfaatlardan millet fertlerinin müştereken ve âdilâne bir surette faydalanmaları.

4 — Bütün çalışan insanların çalışamıyacakları günlerde ait hayatlarının da normal bir insan yaşayışı halinde cemiyet tarafından temin edilerek, insanları endişei ferda korkusu ile yaptıkları suiistimal gibi her türlü yolsuzlukdan kurtarmak, sigorta altına almak.

5 — Ferdlerin biribiri tarafından ve ferdlerin cemiyet, cemiyetin de bir zümre tarafından istismar edilmemesi ve biribir aleyhinde diğerinin inkişaf etmemesi.

6 — Milletlerin biribiri tarafından, hele küçük milletlerin büyük milletler tarafından istismar edilmemesi.

İşte benim sosyalizmden anladıklarımın bazıları bunlardır. Bu inançların ve bu inançlarla yazdığım broşürün millî menfaatlara aykırı değil, bilâkis millî menfaatlar icabı bulunduğuna inanıyorum. Ve bunları söylemekle de yeni ve orijinal bir şey yapmış değilim şüphesiz. Asıl hayreti mucip olan ellerinde daha mukni sebepler yokken, böyle düşünmiyen milliyetçi ve münevver olduklarını söyliyenlerin bulunmasıdır.

Klişeleşmiş sert fikirlerden, kalıplaşmış katı kanaatlardan ve ezberlenmiş eski bilgilerden kurtulduktan sonra, bu broşürü, milletimin büyük milletlerden biri tarafından istismar edileceği korkusu ve şüphesi altında ve tamamen millî heyecanla yazmış olduğumu söyliyebilirim.

Değil mücerret ve mürekkep bir mevzu, tamamen müşahhas ve basit bir eşya bile bir topluluk tarafından aynı ihtisaslarla idrâk edilemez. Meselâ şu pencerede cam olup olmadığı sorulsa, eğer bulunduğumuz mevkiden görülünesin cam üzerindeki akisleri görülüyorsa, cam vardır. deriz. Bulunduğu yerden bu akisleri göremiyenler cam yoktur der. Gözleri kuvvetli olup da, camın üzerine konmuş olan sineği gören camın olduğunu, bu sineği göremiyen miyop, camın olmadığını söyler.

Bunun gibi daha bir çok misaller bulunabilir ki. insanlar hâdise ve eşyaları, bulundukları mevkilere, ihtisas kuvvetlerine ve sair hususiyetlerine göre ayrı ayrı izah eder ve ekseriya ihtilâfa düşerler. İnsanlar gözlerinin önünde müşahhas bir madde üzerinde böyle bir ihtilâfa düşerlerse, milliyetperverlik, millî menfaatler gibi mücerret bir mevzu üzerinde nasıl olur da tamamen anlaşmış bulunurlar?.

Yani nasıl olur da on dokuz milyon insanın, Amerikan Yardımını millî menfaatlere uygun olarak kabul etmesi istenebilir?. Bunun zaten imkânı var mıdır? Eğer Amerikan Yardımını **bütün Türk milleti** hepsi birden millî menfaatlere uygundur diye kabul etmesi isteniyorsa, bu (sizin yerinize düşünecek insanlar var, sizi düşünmek zahmetinden kurtardık.) demek gibi pek acıklı bir şey olur.

Kâh demokrat olduğumuzu, kâh de mokrasiye doğru tekâmül ettiğimizi söylediğimiz memleketimizde, müsaade edilsin de hakikaten demokrat olduğumuzu isbat için olsun bir kişi de bu yardımın aleyhinde bulunsun!. Ve bunu söyliyen insan da milliyetsiz, komünist veya şimdi sanık olduğum gibi, millî menfaatlere veya hissiyata aykırı hareket ediyor diye töhmet altına girmesin.

Bu yardımı yapan ve bize borç veren Amerikan kongresinde, kongre âzalarının üçde biri. benim yazılarımdan çok daha ağır şekilde (Amerikan Emperyalizmi küçük milletleri satın almak istiyor, Üçüncü Dünya Harbini hazırlıyor!) diye konuşmuşlardı. Bizzat borç veren milletin Milletvekilleri bu kadar cesaretle konuşurlarsa, borç alan, borç altına giren, bunu ödeyecek olan asıl mes'uliyetli milletin tek bir ferdi bu yardım ve borcun aleyhinde konuşursa suç mu işler? Borç vermeğe muhalefet eden Amerikan kongresine kadar yükselmiş üçde bir kadar kalabalık bir vekûn tutan kongre âzalarına komünist, Amerikanın millî menfaatlerine aykırı hareket ediyorlar denilmiş midir?.

Benim bu broşürde doğru veya yanlış düşünmüş ve yazmış olduğum mühim değildir. Yukarıda da izah ettiğim veçhile bana göre ve benim gibi düşünenlere göre **doğru**, başka türlü düşünenlere göre yanlıştır. Broşürdeki fikrimin müdafaasını sonra yapacağım. Asıl mühim olan broşürdeki fikirlerin doğruluğu yanlışlığı değil,, bizzat fikirlerin kendisidi. Ve ben böyle düşünmüş olduğum için neden dolayı millî menfaatlere aykırı hareket etmiş olduğumu bir türlü anlıyamıyacağım.

Fikrimi daha açık söylememe müsaadenizi ve sadece samimiyet ve heyecanımdan dolayı bir hataya düşersem affınızı istirham ederim.

Bence ON DOKUZ milyon Türkün «evet!» veya hep birden «hayır!» demesi, her iki tarafın fikirlerinin de münakaşa edilmesi ve ne «evet!» ne de «hayır!» diyenlerin millî menfaatlere aykırı hareket etmiş sayılmaması müreccahtır. alma işine veya her hangi bir işe birden «evet!» veya, bir kısmının «hayır!» demesinden ise, içlerinden bir kısmının

Ben evvelâ Türküm. ondan sonra şuyum veya buyum. Broşürdeki fikirlerim doğru da olsa, yanlış da olsa millî menfaatlere aykırı bir hareket değildir. Olsa olsa iddia makamı bu fikirlerin yanlışlığını iddia ve belki d isbat edebilir, fakat böyle de olsa millî menfaatlere aykırı olduğu ve böylece bir maksadı taşıdığı nasıl iddia ve isbat edilir?. Broşürdeki fikirlerimin kendi kanaatime göre doğruluğunu isbata çalışmadan evvel şunu arzedeyim ki, bulunduğumuz zaman içindeki siyasî hâdiselerin doğruluğunu veya yanlışlığını aynı zaman için de tâyin etmek mümkün değildir. Bu hükmü ancak zaman verir. Amerikadan borç almakla belki iyi yapıyoruz, belki de iyi yapmıyoruz.

Bunu ancak zaman tâyin eder. Bunun misallerini tarihden her zaman çıkarmak mümkündür Ekseriyetle hatta ittifakla alınan kararların ve meselâ bu kararla

(DEVAMI VAR)

---

[*] **Sosyalizmi böyle bir kaç madde içinde formüle edişime, haklı olarak bazı okuyucularım şaşacaklardır. Okuyucularıma şunu hatırlatayım ki, bu müdafaa hukukçu olmıyan General ve Albaylar Mahkemesi huzurunda yapılmıştır. Kendim de asker olduğum için gayet iyi bilirim ki, kısa ve formüle edilmiş bilgilerden hoşlanırlar. Ve bir kısımları zengin ansiklopedik bilgileri ile, her şeyi tam bildiklerini zannederler. Meselâ Mahkeme Başkanı olan General, bir aralık, hem de muhakeme olurken dâvayı bırakıp, kendisinin edebiyatla meşgul olduğunu şiir ve san'attan anladığını da anlatmağa başladı.**